

MC FOSSILERNE

November 2009

nr 5

Kr. Himmelfart 2010:

Turen går til Harzen

NYT: Vinteraktiviteter

Med datteren på bagsædet i USA

www.mc-fossilerne.dk

Formanden har Ordet

Sikke da en henrivende afslutning på den mere programmerede del af det store Fossil-program for 2009.

Dagen startede ellers med at åbne for glasøjet og til min gru høre regnen tromme på taget. Føj for S.... samme vejr som sidste år. Der kommer garanteret kun 3-5 stykker ud over bestyrelsen, som af forskellige årsager også har lidt mandefald. Nå... op og i tøjet, over i fryseren efter de nyligt indkøbte æbleskiver. The show must go on!

Formiddagen skrumper ind og til min glæde dukker solen frem bag de udtømte regnskyer, der jages bort af den friske brise fra øst. Det er pludselig et skønneste vejr og ikke mindst et herligt vejr til en tur på motorcyklen. Det bliver dog bilen for mit vedkommende, da Ea og jeg skal stå for det praktiske i køkkenet og de tilstødende gemakker i Lunden. Kaj Verner har lagt en dejlig tur og alt skulle være på plads. Det bliver helt spændende at se, om der dog ikke skulle være en svag hob, der på trods af fremskreden alder og mangel på mobilitet møder frem til denne pludselig så fantastisk solskinsefterårs søndag.

Jeg triller ind i Lunden og sandelig, om ikke der buldrer en mindre hærstrøm af motorcykler ind på parkeringspladsen, hvor de stables i flotte rækker under de guldflammende egeløver. Et betagende syn og da sandelig også til stor fryd og glæde for en fattig formand i en gammel dieselosende Picasso.

Efterhånden er der samlet over en snes ekvipager med dertilhørende trivelige svende og læderbefængte tanter. Store smil og gevaldige gensynsglæder gik raden rundt. Gud og hvermand var mødt og til alles store overraskelse fremturer til sidst en flaskegrøn Triumph med foruden tag af ældre dato besiddende Ole Riisager med læderkyse og afstumpede kørehandsker i ren ged. Denne tidligere så berømte motorcyklist i fossilt sammenhæng er jo konverteret til firhjulsfjas, men til alles orientering kan man uden blusel berettet at dette aldrende dampbarn helt har bevaret sin egenartede kørestil fra dengang det foregik over stok og sten på kun to gummiringe. Det skal retfærdigvis bemærkes, at han stadig færdes en del på kun to hjul, selv om han nu udelukkende befordres i det gamle charmerende automobil. Raden er sluttet, Kaj Verner tager ordet og turen kan tage sin begyndelse.

Ea opfordrer mig til at tage med, da der er kommet en del civile, der jo så kan

tage sig af køkkenet og de fedtbagte æbleskiver. Jeg vil selvfølgelig gerne med og haster i en gammel jakke og kanter min undseelige krop ned i den underdimensionerede konservesdåse ved siden af den glade Grauballemand. Vi halser efter de mange motorcykler, som allerede er ude af syne... hvilken vej er de mon kørt? Ikke en eneste er at se, hverken op eller ned af Vestergade.

Nå skidt... siger Grauballemanden... vi henter dem... og så går det eller over stok og sten rundt på Ringvejen med sømme i bund – uden sele og med det meste af mit liv hængende ud over dør og vindusrammer. Det bliver en overordentlig meget spændende tur, inden vi når vore tohjulede venner ude omkring Truust. Ole tager gassen af den sekscylindrede djævel og nerverne lægger sig en smule. Det er tid til at tage nogle betagende billeder ud af forruden, hen over de mange funkende maskiner, der blinker omkap med solen i de mangefarvede blade på efterårsskoven. Det bliver en flot flot tur og efter 90 minutters engelsk syge med adrenalinen kogende, ruller vi igen ind i Lunden. Jeg får mig vristet fri af det grønne uhyre og rettet nogenlunde ud medens de sidste cykler stilles til hvile i lange lige rækker.

Alle samles i de nostalgiske lokaler der er indlejet til formålet og snak og løssluppen latter breder sig hurtigere end en svineinfluenza i Mexico. Det er som det skal være - og i øvrigt altid er – skide hyggeligt.

Per Møller får ordet og beretter om nye tiltag til Fossilt sammen- og ikke mindst indhold ”MC-Om-Aftenen” er et nyt barn, som presser på, for at komme ud for at lege med Fossilerne i vinterpausen. Mere om denne fødsel kan studeres andet sted i denne almanak, hvor Per med følge af flere fortæller om hvorfor denne nyfødte skabning er avlet og hvad den forventes at udvikle sig til.

Fantastisk for en iver af skabertrang de folk lægger for dagen. Vi må love for deres eksistens og ikke mindst for deres ubændige trang til at arrangere oplevelser for hele hoben af Fossiler.

Der blev også løftet en flig af sløret for Kr. Himmelfartsturen.... Harzen.... Hverken mere eller mindre. Mere uddybende beretning kan du finde længere inde i dette sensommernummer af vort akværdige blad.

Nu var tiden så fremskreden, at uddelingen af Den Overkørte Æbleskive skulle eksekveres. Den Overkørte Æbleskive er en æresbevisning i Sterlingsølv, der hver år går i arv til den af Fossilerne, der i særlig grad har været med til at glæde andre i klubben, en

Jens Fomsgaard

person, der i særlig grad har været med til at fremme det gode samvær og de positive oplevelser i vores unikke klub.

Valget faldt i år på Jens Fomsgaard, der ud over at være en skøn personage, har lavet utallige ture, både arrangerede og rent spontane til glæde for vore mange medlemmer. Jens har fortjent dette skulderklap og det vil glæde os at se ham bære det fine sølvtøj i den kommende sæson. Stort tillykke til Jens.

Dagen sluttede med den traditionsrige Støvlekastkonkurrence. Arrangementet blev afviklet under store tilråb og jubelscener, efterhånden som feltet skrum-

pede ind. Til sidst var der kun Kaj Verner og Kenny tilbage, men Kaj Verner måtte strække våben og Kenni erobrede den eftertragtede titel og kunne nyde de mange anerkendende ord for sin drabelige dåd og retten til at kalde sig årets støvlekaster 2009.

Således sluttede denne 2009'udgave af Æbleskiveturen og efter en kort oprydning kunne alle igen vende hjem, endnu en god oplevelse rigere.

En stor tak til de mange fremmødte, der var med til at gøre denne dag til noget ganske særligt.

Tak for en fin sæson med masser af køreglæde og utallige hyggestunder.

Mange kærlige hilsner
fra Formanden

Årets støvlekaster
Kenny Nielsen

HUSK!

**Rettidig indbetaling af kontingent for 2010
er senest den **31. december 2009****

Kontingentet er stadig
kr. 200,00 for enkeltmedlemmer og
kr. 300,00 for familiemedlemsskab

Beløbet skal overføres til vores netbank:
Reg.nr.: 1551 Kontonr.: 4790033863

Vigtigt.....
Skriv "kont.2010 + navn"
på din overførsel HUSK DET!
eller kan vi ikke se, hvem der har betalt.

Hilsen Ea Ewertsen Kasserer

Fossilerne indkalder til

Generalforsamling

Alle medlemmer inviteres til generalforsamling
Lørdag den 6. marts 2010 kl. 17.00

"Lunden" Vestergade 8600 Silkeborg

Dagsorden:

Valg af dirigent
Formandens beretning
Regnskabets fremlægges
Valg af bestyrelse
Valg af suppleanter
Valg af revisor
Indkomne forslag
(evt. forslag skal være bestyrelsen i hænde
senest 14 før generalforsamlingen
Eventuelt

Kl. 19.00 - arrangerer vi igen den traditionsrige Mc-gallamiddag

Når vi er færdige hen på aftenen hjælper vi traditionen tro hinanden med at rydde op.

Meld dig til spisningen hos Preben på e-mail:
reklame@3mail.dk
Eller ring på Tlf. 40343118
senest tirsdag den 16. februar 2010.

Du er som sædvanlig velkommen til at tage din ledsager med.
Husk tilmelding til tiden er nødvendig.
OG...Du må ikke være i kontingentrestance!

Med venlig hilsen Bestyrelsen

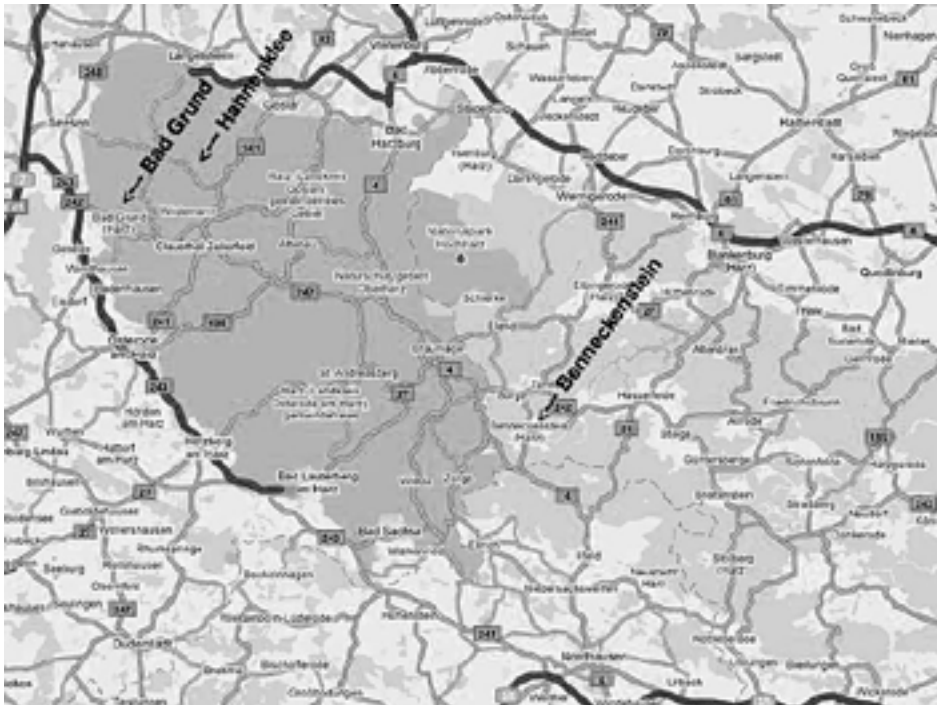
Indbydelse Kr. Himmelfartstur - 2010

Harzen er og bliver jo motorcykelland - så derfor var det også naturligt for sidste års arrangørgruppe at vende blikket imod Harzen - efter en enkelt afstikker til Faxe.

Og i den kommende Kr. Himmelfartstur er vores øjne faldet på "Bad Grund". Bad Grund ligger kun 16 km fra Autobahn A7 - men dog 150 meter højere oppe end motorvejen. Det betyder jo så også, at vi er tilbage i den gamle vesttyske del af Harzen. På kortet kan du se både hvor Bad Grund ligger - og også hvor vi tidligere har været i Harzen (2005 og 2008)

Og hvor skal vi så bo?

Vi skal bo på "Hotel Harmonie Waldesruh" - og her har vi stort set booked hele hotellet. Vi har booked 11 dobbeltværelser og 2 enkeltværelser

Så vi er 24 deltagere der kan komme af sted.

Hotellet ejes af en englænder der hedder Simon (på billedet har du både ham og hans gule Honda) Så nu kan du både bestille "One Beer" og "Ein Bier" (det giver to) Simon er selv inkarneret motorcyklist - så ingen tvivl om, at vi er i de bedste hænder.

Harzen er jo "Guld og grønne skove" (næsten). Guldet må vi dog lige kon-

vertere til sølv (som jo er udvundet i de mange miner, der ligger spredt rundt i Harzen).

Men Guldet kunne jo sagtens være de mange skønne strækninger, der snor sig igennem de store skove. Og selvom du måske har været i Harzen før - så prøv lige og se billedet her - det er bare "Motorcykelruten" Og så kunne vi jo passende spørge: Har du været her? eller ved du hvor det er? Vi vil ikke lave nogen konkurrence ud af hvor det præcist ligger - men nøjes med at glæde os til selv at køre turen

Sådan tilmelder du dig Kr. Himmelfartsturen - 2010:

Tilmeldingen til Kr. Himmelfartsturen sker ved at ringe eller sende en mail til Julle.

Og indbetale 1.000,- kr. på foreningens konto: 1551 4790 033 863
(indrøm det bare - det er ikke dyrt)

Prisen omfatter 3 x overnatning (inkl. sengelinned og håndklæder) - 3 x morgenmad - og 3 x aftensmad

Vi har som nævnt booked 11 dobbeltværelser og 2 enkeltværelser - hvilket jo betyder, at der er 24 pladser at gøre godt med.

Selve tilmeldingen foregår efter princippet "Først til mølle" (ringe eller maile til Julle)

Og indbetalingen sker til vores kasserer (det er Ea) - senest 31.12.2009 (hun har allerede lagt penge ud for dig)

Når du indbetaler til foreningens konto - så angiv hvem du er ved at anføre teksten: "Harzen + Dit navn" på indbetalingen (brug din netbank)

Hvis du allerede ved hvem du vil bo på værelse med - så kom endelig med dit ønske i forbindelse med tilmeldingen.

Vi vil løbende opdatere deltagerlisten på Forum, så du kan se hvordan det går med tilmeldingerne. Men du vil naturligvis få en foreløbig bekræftelse - når du tilmelder dig.

Har du spørgsmål til turen, er du meget velkommen til at kontakte en af os:

Hans Dam Telefon 4277 2384 Mail: hansoglotte@fibermail.dk

John Pedersen Telefon 2045 6157 Mail: pedersenjohn@mail.tele.dk

Jens Fomsgaard Telefon 4019 5925 Mail: fomsgaard@webspeed.dk

Julle Telefon 2674 8113 Mail: julle@julsbaek.dk

Vi vil så forsøge at besvare dine spørgsmål på bedste vis.

Når du tilmelder dig - så husk lige at sætte kryds i din kalender:

13. - 16. maj 2010 (selve Kr. Himmelfartsturen)

Onsdag, den 14. april 2010 kl. 19.00 (Der holder vi et lille INFO møde - men det skal du nok høre mere om)

På vores hjemmeside kan du gå ind og benytte dig af de links, som ligger og venter på du klikker på dem.

Og så er der jo to gode grunde til at komme med MC-Fossilerne til Harzen:

- Hvis du har været der før

- Hvis du ikke har været der før

Vi håber at du glæder dig lige så meget til turen som vi gør

MVH / John, Hans og Julle

Badminton

Vinter-hygge-aktivitet

Hver søndag aften kl 19.00 – 21.00 i Nordre Skoles gymnastiksal

Har du lyst til at spille badminton så har du alletiders chance nu.

Mc-Fossilerne har hallen ved Nordre Skole hver søndag fra kl. 18.00-21.00 så bare frem med ketscheren og find en partner - Vi spiller fra kl. 19.00.

Du må meget gerne ringe til **Tina på 2521 9800**

hvis du ønsker at starte med at spille.

Der kan være enkelte gange vi ikke spiller - bare så du ikke kører forgæves

Hilsen Tina

MC-om aftenen

Der bliver masser af aktivitet i den kommende vinter

Allerede nu kan du sætte "x" i kalenderen hele tre gange, hvor du har mulighed for i hyggeligt samvær med de andre Fossiler at opleve lidt af hvert.

- Julebowling med spising (tilmelding nødvendig)
- Året der gik - og året der kommer (Medborgerhuset)
- Sikker MC-kørsel (Medborgerhuset)

Ud over disse arrangementer vil der naturligvis også være vores Generalforsamling og INFO møde om Kr. Himmelfarts turen - og inden vi får set os om - så ses vi lige pludselig på motorcyklerne igen

Torsdag, den 10. december 2009, kl. 18:00
- Julebowling med spising

Vær med til at sætte et herligt punktum for sæsonen 2009

Vi har reserveret plads til en aktiv og hyggelig aften hos Bowl'n'Fun i Silkeborg (Brokbjergvej 12) En sveddryppende dyst - ikke kun mod keglerne - men mest af alt mod gæve "amatøragtige" Fossiler Og så selvfølgelig en god middag i hyggeligt selskab med de selvsamme Fossiler. Hvis du absolut ikke kan lade være - så må du godt lade skægget gro - og iføre dig nissehue

Prisen for både 2 timers bowling - og den helt store buffet er kr. 211,- inkl. sko og kaffe

Og af hensyn til bord- og bane- bestilling er tilmelding nødvendig (først til mølle (vi har 15 pladser)) Du tilmelder dig til Per (MC om dagen) på mail - eller telefon 4085 6143 - senest 01.12.

Torsdag, den 07. januar 2010, kl. 19:00
- Året der gik - og året der kommer

Der har været masser af aktivitet - og det bliver mindst lige så godt i den næste sæson

Så derfor har vi samlet det bedste af det bedste fra sæsonen der gik. Naturligvis fra vores Kr. Himmelfartstur - men også fra de mange én dags ture rundt i hele landet. Og ikke nok med det - vi kommer også til Alperne - for slet ikke at tale om USA.

Jo-jo sæsonen 2009 er skam værd at kigge tilbage på - værd at se eller gense

Men som sagt så vil vi også vende blikket fremad

Harzen bliver jo årets højdepunkt i den kommende Kr. Himmelfarts ferie Og hvis du vil endnu længere væk (USA og Alperne) - så kan du også høre om det. MC om dagen kører også i 2010 - og Tur-udvalget vil sørge for masser af oplevelser Arrangementet holdes i Medborgerhuset, Søvej 3, Silkeborg

Torsdag, 04. februar 2010, kl. 19:00
- Sikker MC-kørsel

Du har måske selv været med på vores "MC-Gymnastik" arrangementer. Men det er ikke MC-Gymnastik vi inviterer til - nej denne gang er det sikker MC-kørsel - uden motorcykel

Vi har sammensat et program, hvor vi kikker på mange aspekter af emnet "Sikker MC-kørsel - Fx: Sådan sikrer du at din motorcykel er klar til næste sæson - Sådan sikrer du dig selv bedst muligt (beskyttelsestøj, sikkerhedsvest o.l.) - Sådan kører du sikrest (gode råd om sikker kørsel og kørekurser) - Hvor er det ulykkerne sker.

Ud over at vi selv kan give hinanden nogle gode råd - så har vi været så heldige at

Bo's MC kommer og fortæller om hvad man kan gøre for at motorcyklen er helt klar til den nye sæson Ry MC-Udstyr kommer og fortæller om hvordan ens motorcykeltøj kan hjælpe en - hvis uheldet er ude MC-Sikkerhed kommer og fortæller om hvad et kørekursus kan gøre for at få dig selv køreklar Arrangementet holdes i Medborgerhuset, Søvej 3, Silkeborg

Som nævnt - Fossilerne går ikke i hi om vinteren - der er masser af liv i de gamle gutter og gudinder

På gensyn til MC-om aftenen
Per, Hans og Julie

Kalender Vinter 2009-10

DECEMBER

Torsdag d. 10. dec kl. 18.00 Jule-Bowling m spisning HUSK TILMELDING

JANUAR

Torsdag d. 7. jan kl 19.00 Året der gik - Året der kommer. Medborgerhuset

FEBRUAR

Torsdag d. 4. feb kl. 19.00 Sikker kørsel på MC. Medborgerhuset

MARTS

Lørdag d. 6. mar kl. 17.00 Generalforsamling. **Lunden** 😊
Husk tilmelding !

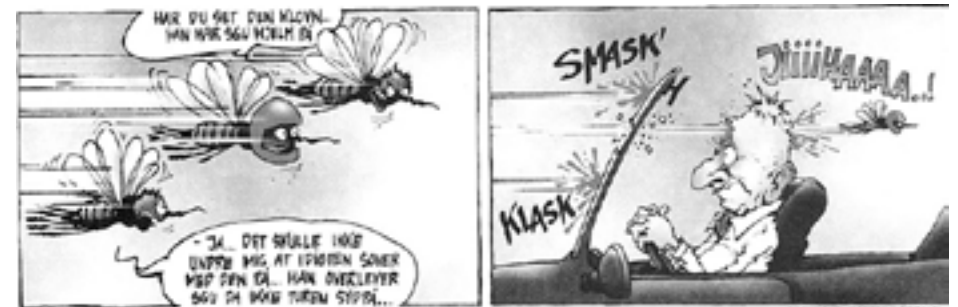
Vi kan ikke beskrives - vi skal opleves !!

Formanden: Preben Vestergaard, Ellesvinget 24,
8600 Silkeborg, 8682 3753 - 4034 3118
email: reklame@3mail.dk

Redaktøren Søren Skovborg, Smedebakken 109,
8600 Silkeborg, 8680 0030 - 5338 0609
email: sorenskovborg@mail.dk

Hjemmesiden: www.mc-fossilerne.dk

Webmaster: Karen Raben, Lyngbygade 87,
8600 Silkeborg, 8682 6613
email: kbr@def.dk

5 Fossiler er klar til USA i juni 2010.

I skrivende stund er der plads til 1 maskine mere!

PIGER, I SKAL IKKE HOLDE JER TILBAGE. Vi har allerede 1 pige med på turen.

Turen er ændret i forhold til den i sidste nummer af bladet beskrevne. Strækene er reduceret, og vi tager bl. a. fast ophold i Moab, Utah i 3 nætter med mulighed for egne køreture til nærliggende unikke nationalparker og Cisco ghost town, eller deltage i Adventure aktiviteter så som whitewater rafting på Colorado, Jeep tur, ridetur m.v.. En perle midt i Utahs pragtfulde natur!

Læs gerne ”Med datteren på bagsædet og 3 bjørne i hælene” på de næste sider i dette blad.

Kan du gå på nettet så kan du læse mere om turen på: www.permoller.com, klik ind på MC Cowboys og læs MC Cowboys juni 2010

Du kan også ringe 40 85 61 43 for mere information.

Vi holder formøde på Medborgerhuset den 12. november kl. 19.30. Du er velkommen, men ring lige ovennævnte telefonnummer for kaffetilmelding. Det er muligt, at bladet ikke når dig i tide før nævnte møde, men ring endelig alligevel for information hvis du er interesseret.

Per, MC-om dagen

Med datteren på bagsædet og 3 bjørne i hælene

En besynderlig overskrift, men ikke helt ved siden af. Hvis du lyst til, at læse lidt om Gittes og min Harley tur til USA, så skal du bare læse videre.

I lidt mere end 2 uger turede Gitte og farmand starterne Arizona, Utah, Nevada og Californien på lejet Harley Davidson, Ultra Classic 2009. Det blev på mange måder en begivenhedsrig tur.

Turen havde til formål, at give Gitte en MC oplevelse og samtidig researche nye steder og områder for kommende års USA ture. Oprindeligt var det tanken, at Gitte skulle køre egen MC, men manglende tid til at tage kortet og få rutine endte så med, at hun måtte ”nøjes” med bagsædet. Lad mig sige det med det samme: ”Gitte fik sin ilddåb på en MC!”

Vi oplevede bl. a.:

- at køre på benzin dampe i Nevadas ørken.
- at blive sandblæst i Arizona.
- sne i de højeste pas (3000m).
- whitewater rafting på Colorado.
- ridetur i Utah.
- at få 3 bjørne i hælene på vores morgenvandring.
- amerikansk hjælpsomhed når den er bedst.
- og meget meget mere!

At beskrive turen i sin helhed vil føre for vidt, men billederne og det efterfølgende vil formentlig give den ihærdige læser et godt indtryk af de oplevelser, og mulige oplevelser, som altid findes ”rundt om det næste sving”.

Farmand havde naturligvis, som den grundige og erfarne MCist han er, undersøgt muligheden for, at købe brændstof på stræk over 160miles = 260km som er max aktionsradius på en tankfuld Harley Ultra Classic. Han havde godt nok måtte benytte satellit billeder for at sikre sig, at der nu også var menneskelig aktivitet i Warm Springs, Nevada for det var langt ude, og vi måtte have benzin når vi kom dertil ellers

Jo jo, satellitten viste tydeligt 2 store hvide bygninger plus nogle små.

Da vi rullede ind i Warm Springs, Nevada havde benzinmåleren stået på nul de sidste 30km, men Harleyen brummede da endnu.

Antiklimaks: Warm Springs, NE viste sig at være totalt øde og forladt. Jo, de hvide bygninger var der godt nok. De små også, MEN det var en spøgelsesby. Ingen benzin og vi havde 40miles til nærmeste by Tonopah hvor vi skulle overnatte.

Fatter stoppede og slukkede for Harleyen. Nu skulle der spares bensin. Godt det var en research tur. Godt det fortsat var lyst, men der var kun ca. 1 time til sunset. Natten ville blive kold. Sandsynligvis frost. Mørke udsigter!

”Hvad nu far” spurgte Gitte.

Ja, jo en far har altid svar på rede hånd. Mit svar: ”Det ved jeg sku´ ikke, men vi kan vel altid overnatte i de hvide bygninger ik`? Det syntes Gitte ikke var nogen god ide.

Enkelte biler kom der heldigvis, og alle uden undtagelse blev stoppet. INGEN havde ekstra dunke i bagagerummet, og aldrig har jeg truffet så mange dieselbiler på et sted i USA.

”Når nøden er størst er hjælpen nærmest” (trøstede jeg mig med)!

Redningen kom i form af en mand m. 4 børn på bagsædet. Han lyttede. Havde ingen benzin og kørte videre. 5 min. efter kom han tilbage, og tilbød at køre de 80miles = 128km for at hente benzin til os. Han skulle godt nok yderligere køre 350km før han nåede sit bestemmelsessted, men han havde hjertet på det rette sted.

Inden han nåede at komme tilbage kom Sam tøffende på sin gamle BMW. Han havde været 3 måneder på landevejene, og så også sådan ud, MEN kritisk er man sku´ ikke når man får tilbudt en benzin transfusion. Nået nær 1 ltr. kunne han undvære, og han havde sku´ grejerne. Slange og pumpe så vi ikke behøvede, at sluge de traditionelle milliliter benzin før dråberne flød frit. En vandflaske til opsamling havde vi selv, og lidt vand kunne sådan en Harley dreng vel godt æde bare der var lidt benzin iblandet.

Akkurat som vi havde foretaget nævnte transfusion returnerede vores helt samt endnu en bil med benzin, så lige pludselig havde vi overskud af de kostbare dråber.

INGEN ville have så meget som 1 cent som tak. Havde vi fortsat med at presse, var vi blevet meget upopulære.

Amerikansk hjælpsomhed når den er bedst!

... og det er utrolig så meget man kan grine ”bagefter”.

Vi kørte sammenlagt 2880miles svarende til 4600km. Der er hastighedsbegrænsninger overalt i USA. De er stort set som her hjemme i by og på land, men fornuftigt nok stiger grænserne jo mere øde strækningerne bliver. I Nevadas ørken, som, hvad de færreste nok ikke lige tænker over, ligger oppe i 2000meters højde, kan vi holde 110-120 km/tim.

Staten Nevada har navn efter bjergkæden Sierra Nevada hvis toppe når op over 4000meter. Nu var det jo ikke lige bjergbestigning vi var kommet for, men vi skulle altså op over Tioga Pass 9943ft = 3031meter for at komme ind i Yosemite National Park, CA (California) som var vores mål.

Da vi, dagen efter vores benzin oplevelse, fik bjergkæden i sigte pudsede vi lige brillerne en ekstra gang. SNE PÅ TOPPEN! Hvornår pokker var det faldet? Jo, det havde sneet livligt på toppen et par dage før, fik vi senere at vide. Nå, men vi er vel ikke vikinger for ingen ting sååååå bare derudad brormand.

Før bestigningen fik vi snakket med en BMW-mand som var kommet fra den modsatte side. Vejene var fine, men vi skulle passe godt på. Der var "icy spots" (enkelte pletter m. is på vejen). Det klarede vi nu fint, men vi kiggede lidt, da vi lidt senere så en Harley stå i sneen et stykke inde på engen. Føreren, som var en del af en større gruppe, var tilsyneladende ikke kommet noget til, men jeg fik da drejet lidt ned på håndtaget. Det virker altid motiverende med "praktiske eksempler".

En flot indkvartering i Yosemite Lodge at the Falls, og en herlig aften med en god middag.

Godnat far. I morgen står vi op før daggry, og tager en vandretur på 2 1/2 time ik'?

Jo selvfølgelig! Vi trængte virkelig til at få rørt lemmerne.

Det blev en gåtur ud over det sædvanlige.

Første mand i sporet får altid de bedste oplevelser, og vi var de første i sporet. Mødte flere hjorte, også dem med de store opsatse.

Vi var vel nået sådan ca. nogle kilometer fra menneskelig beboelse da vi rundede endnu et hjørne. Lad os bare kalde det "bjørnehjørnet" for lige der, lidt længere nede af vores sti, men med kurs direkte imod os, kom bjørnemor med 2 halvstore unger. Vi vendte om stille og roligt. Uden diskussion gav vi hende førsteretten til stien.

"Hvad nu, far?"

Det var så anden gang indenfor to dage hvor min, ellers så selvstændige datter, bad sin far om gode råd. En ligeså usædvanlig situation som den vi stod i.

Faderens råd: vi søger tilbage til landevejen, og stopper en bil. Så har vi da i det mindste en flugtvej hvis hun nu skulle blive sur på os. Det gjorde Gitte så, MEN far ville simpelthen ikke slippe den fotogeinst, han havde lige foran sig, så han blev stående (lidt endnu). Jeg tror, at det er mit mest seværdige billede nogensinde. Det er i alle tilfælde det billede, som har fået adrenalinet til at køre mest.

Vi glemmer det aldrig, Gitte og jeg!

Vi havde lejet en Harley Davidson Ultra Classic 2009 model. Kun 1800 miles på klokken. Jeg havde hørt mange forskelligartede bemærkninger om en HD, så det var med en vis spænding, at jeg besteg vidunderet.

Jeg må, før yderligere kommentarer følger, fastslå, at det blev et meget positivt bekendtskab.

Den har nogle, for mig i alle tilfælde, små skavanker. Den er stor i forhold til de maskiner jeg er vant til, og i bytrafik, med en passager på bagsædet, lidt tung at danse med. Ikke tungere end at det går fint, når man lige har fundet balancepunktet. Det største problem, var Gittes fodstøtter (læs: fodplader) som gik ind i mit bagben hver gang der skulle stoppes. Det overvandt vi nu nemt ved simpelthen at slå dem ind, når vi havde hyppige stop og starter.

Den er ideel til lange ture. Megen bagageplads og en komfortabel siddestilling for begge.

Jeg kunne godt vænne mig til det store front visir!

Den er villig på håndtaget, MEN der skal faneme sparkes til den. Ned i gear og op i omdrejninger, og så et spark med hælen op i gear igen. Det med hælen hænger sammen med gearpedalens lidt specielle udformning. Der kan benyttes både "hæl og tå"! Det lyder næsten som "Ris ras filjong gong gong vil du være min mand så kom"!

Den kører sine 20km/ltr., MEN så skal du ikke sparke til den. Man skulle tro, at det var en V8 og ikke en V2 når den fik nogle stryg på håndtaget. Jeg tror ikke, vi kørte mere end 10km/ltr., når den fik noget hammer. I øvrigt en lækker fornemmelse, at skifte til 6 gear når den havde nået de 140km/tim.

140-150 km/tim ingen problem overhovedet, men så havde Harley og Davidson heller ikke fantasi til mere. Som Gitte så høfligt sagde, når vi nåede derover:

”Far, nu vibrerer det i fodpladerne!”

Vi havde indertasker til såvel sidebokse som topboks. Ikke til at undvære!

Overraskende god i svingene i bjergene, og man overstyrer fint på en Harley. I hård sidevind væsentlig bedre end en kåbe Kawasaki/Suzuki, men der var selvfølgelig også flere kilo vinden skulle flytte, og den ligger jo lavt. Det hjælper.

Efter mere end 2 uger på vidunderet var det noget af en omvæltning at komme over på Suzi. Den virkede som en af de her legetøjsmotorcykler, og jeg fandt hverken gear- eller bremsepedal uden at skulle kigge ned.

Konklusion: Harley Davidson en anbefaling værd for en 2 ugers MC-oplevelse i USA!

3 overnatninger samme sted giver 2 hele dage til ”andre aktiviteter”. Vi havde så valgt en hel dag til whitewater rafting og 1/2 dag til rideturen. Den sidste halve dag skulle så bruges i poolen og til at slikke lidt solskin og bare dase. Vi ankom til Moab, UT sidst på eftermiddagen. En hyggelig by med små gader og en intim atmosfære. En perle! Indkvarteringen var som forventet superb. Lille lejlighed med direkte adgang til Colorado River. Omgivelser som er ubeskrivelige. Stedet har egen vingård, og en sublim restaurant.

Næste morgen afhentning kl. 07.45. Adrift Adventure ankom til tiden. Køretur på godt en time. Spændende i øvrigt. Medens skipper Cal og Nelson søsatte gummibådene, og stuvede grejet solidt, klædte vi andre om, og pakkede det overskydende tøj i en vandtæt container. Tøjtøj blev påskønnet senere på dagen. Til fotografering havde jeg købt et en gangs vandtæt kamera hvilket viste sig, at være en god ide. Vi var 10 gæster som blev fordelt på de 2 både, og eftersom bådene ikke har nogen egentlig stævn, var vi skiftevis placeret både for og agter. Styrmanden i midten forsynet med sine årer. Alle bar, US Coast-guard godkendte, redningsveste.

Vi var en blanding af hollændere, amerikanere, en enkelt kænguru og så 3 danskere. Man kan da heller aldrig blive fri for dem!

Det startede stille og roligt. Vilde kalkuner på strandbredden. Lidt køligt da vi kom ud på vandet. Vi havde fået besked på at møde i lettøjtøj. De hidsige steder kaldes ”rapids”. De er kategoriseret efter deres vildskab. Vor tur hed Westwater, og var internationalt kategoriseret i den

mest interessante del af vildskabsskalaen.

Vore styrmænd var et par livlige unge mennesker. Cal havde 120 ture på bagen (betryggende), og det var hans sidste før han skulle genoptage sine studier. Nelson, ikke at forveksle med den engelske admiral af samme navn, havde mod på flere sæsoner, men skulle til Alaska som skiinstruktør vinteren over. De var knalddygtige til at styre bådene. Jeg fatter ikke hvordan.

Vi fik nogle gode rapids før frokost, som i øvrigt blev serveret på strandbredden med dug på bordet. Lækkert og inkl. i prisen.

Nu skulle det så til at ”gå rigtig løs” så vi fik besked på, at iføre os våddragter. Det vakte megen moro! Før afgang fik vi en meget grundig instruktion i hvordan vi skulle forholde os under de forskellige forhold som vi kunne forvente ville komme. Inkl. en kæntring og et udenbordsfald. Det var nu nok en del af showet, tænkte man på tidspunktet, men lidt senere skulle det vise sig, at være fuld berettiget. Sjovt nok glemte vi at spørge om, hvordan vi skulle forholde os, hvis styrmanden faldt overbord. Betryggende at vide, at de kun havde haft to kæntringer i deres karriere, men havde hjulpet flere andre i nød. Søfartens uskrevne love gælder altså også på Colorado.

Så begyndte løjerne for alvor! Hold fast i tovet som omkranser båden, og sidder du i stævnen når vi går ind i en bølge, så løft båden op i tovet frem for, at dykke ned i bølgen med båden. Så kommer båden sidelæns ud af bølgen frem for, at gå ned med den. Vi skreg som små børn, og vi blev våde. Meget våde! Vi lo, og fyrede dårlige vittigheder af, og jeg forsøgte efter bedste evne, at få nogle gode billeder.

Efter hver rapid kommer der smult vande. Det var så her, vi skulle svømme/flyde hen, hvis vi var faldet udenbords. Ingen faldt overbord, og vi fik ingen kæntringer selv om makkerbåden på på et tidspunkt befandt sig 4-6meter oppe

i luften med den agter ende. Det så helt vildt ud! Cal måtte så en tur i baljen fordi, det var hans sidste ridt. Det skulle jo så selvfølgelig foregå i form af en baglæns saltomortale. HURRA! Den sidste halve time blev bådene bundet sammen, og så gik med outboardmotor resten af vejen i smult vande. Tørt tøj i sigte! De fleste faldt i søvn i bussen. Vi var hjemme igen kl. 16.30. En fantastisk dag som vi aldrig glemmer.

Lige siden drengene har det været min drøm, at kunne ride i omgivelser og terræner som vist i de gamle westerns med John Wayne i hovedrollen. Hvem husker ikke de gamle John Ford film som: Fort Apache, Kavaleriets Gule Bånd, Diligencen o m. fl.. Udødelige film som er set om og om igen.

Pludselig befandt vi os der! I et område hvor flere end nævnte film er optaget, og med muligheden for, at komme til at ride i "John Waynes fodspor".

Mine ridekudskaber er begrænsede. Meget begrænsede! Gitte derimod har redet i sin ungdoms vår, og fik dengang megen ros for sine kudskaber. Jeg har endnu en af hendes bulede ridehelme hængende på væggen.

Lige fra morgenstunden var jeg helt oppe at ringe. Iført MC beklædning med læderbukser, støvler og det hele troppede vi op ved staldene. Vi lignede, syntes vi selv, et par rigtige proffer. Hatten manglede, og i mine drømme havde jeg altid forestillet mig selv iført en rigtig cowboyhat, men fortæl mig lige hvordan man fragter en cowboyhat i en sidetaske på en motorcykel?

Vorherre var mig nådig! I et hjørne i staldene hængte der en snusket cowboyhat, og stort set uden at spørge, tilranede jeg mig babyen, og prikken var sat over i'et. Bedøm selv når du ser billederne. Drengerøv! Køn? Langt fra, men hvilke rolle spiller det, når bare man selv synes, at man er dejlig.

I was ready for my cowboy ride! (Grin bare! Jeg kan alligevel ikke høre dig). Gitte fik Sundance og jeg skulle så naturligvis have Butch (husker du "Butch

Cassidy and the Sundance Kid" med Paul Newman og Robert Redford? Hvis ikke så find filmen snarest mulig og nyd den).

Det var sandelig et par vel afrettede dyr. Stort set ligesom at styre en Harley. Lidt andre bevægelser med arme og ben, men lige så enkelt og lige så effektivt. En sand oplevelse! "Nu", tænkte jeg "er du en rigtig MC Cowboy". SÅDAN! (drengerøv og blæremås!).

Det blev lige akkurat sådan en ridetur, som jeg havde drømt om. Gitte var lidt mindre ophidset, men hun glædede sig på fatters vegne. Det må og skal opleves en gang til, og gerne som en heldags tur. Vi var tilbage lidt over middag, og vi var hverken ømme i rø--- eller andre steder. Derefter Pool og SPA og en tår bajer oveni. Livet er ikke det værste man har!

Næste morgen forlod vi så vores lille paradis. Det blev gjort med style. John Denver "Leaving on a jet plane" på Harley spilledåsen. Colorado River på højre flange. Høj sol, men køligt. Vindstille. So long, Moab!

Når min ven Henning Kristensen og jeg snakker Hanksville UT så får vi os altid et billigt grin. Lemvig er langt ude. Hanksville er endnu længere ude, men Hanksville har 2 benzinstationer, og nu også et Food Mart. Vi benytter begge dele, for nu skal vi nemlig ud på en køretur som ikke er helt almindelig. Capitol Reef National Park er ikke så omtalt som de andre store naturparker, men ikke desto mindre en af de mere usædvanlige. Farverne skifter fra det helt røde til det helt sorte. Fremont River klukker ned gennem Sulphur Creek i en ren idyl. Lækre sving og smukke scenerier får os næsten til at glemme trafikken, som der i øvrigt ikke er meget af. Capitol Reef er unik!

Vi gør holdt i Fruita. En ægte gammel mormon settlement. Et typisk eksempel på et nybyggerfund som det tog sig ud dengang The Wild West var under

udbygning. Mormonerne havde deres meget store andel i opbygningen af vesten. Meget religiøse, grænsende til det fanatiske, i deres søgen efter Zion, for dem det helligste af alt. Danske mormoner har deres andel i udbygningen, om ikke lige i Fruita, så andre steder i Utah. Vi skal helt op i 1960 før de sidste veje ind til Fruita blev asfalteret. Vi besøger den gamle skole som kunne rumme 26 elever. Alle klasser blev undervist samtidig i samme rum. Bygget af lokale i beg. af 1890. Blev benyttet til undervisning indtil 1941. Nu vedligeholdt og ejet af National Parks. Vi nyder området og Gitte fotograferer på livet løs. Vi stopper der hvor asfalten går over i grus, og vender dyret for at søge mod Rim Rock Inn vores overnatning med egen restaurant. Det er ikke luksus, men stedet er enestående og har atmosfære.

Næste morgen vågnede vi op til et lidt usædvanligt vejr. Toppen vi skulle over var indhyllet i mørke skyer. Regn måske sne! Vi ventede en times tid før vi tog beslutning om, at "køre uden om". En længere tur, men ikke op over de 3000meter som vi ellers skulle have været. Vi fik

hverken regn eller sne, men en del blæst. Harleyen klarer sig godt i sidevind. Endnu en gang måtte vi ud med "benzinriven". Denne gang var vi trods alt indenfor beboet område, og vi slog to fluer med et smæk da vi spiste frokost, og fik værten på stedet til at fylde Harleyen op fra sin private tank.

I slutningen af vores tur besøgte vi familie. Barnebarnet Lisa, født i Silkeborg og døbt i Gødvad Kirke, startede på college i september på University of Merced, California. Fraflyttet sin moderlige omsorg og forkælelse var hun, med et slag, kastet ud i en selvstændig rolle hvilket, hun klarer ganske godt. Vi havde en hyggelig aften sammen med Lisa og hendes boyfriend som frekventer samme college. Han bor på kollegiet. Lisa bor i et lejet hus sammen med

5 andre studenter. En værre rotterede, men der var ikke plads på kollegiet den gang Lisa endelig havde fået besked på optagelse. Hun har heldigvis vikingeblood i årene, så hun er godt rustet til, en for hende, helt ny tilværelse. Hun var glad for besøget!

Senere besøgte vi Lisas mor i Palm Desert CA. Vi fik smidt jakken, og nød den trofaste Californiske varme. Larkins hus ligger lige midt på et af verdens mest aktive jordskælvsområder San Andreas forkastningen. Det er nu ikke det man tænker mest på når man er der. Glassene i køkkenskabene klirrer lidt ind imellem, men det bliver efter kort tid et lige så almindeligt hverdagsfænomen, som klapperne der ind imellem lader sig se efter mørkets frembrud.

Tiden var kommet til at søge mod Phoenix AZ. Harleyen fik en spand kul på Interstate10, og saften drev lifligt ned i bugen på dyret. Et herligt afsluttende ridt! Farvel HD og tak for slæbet og pålideligheden. Vi ses "måske" igen!

Hvis du har mulighed for at gå på Internettet, så kan du se flere billeder fra turen på adressen:

<http://showtime.permoller.com/#44.16>

British Airways bragte os over Atlanten og videre til København. DSB fik glæde af det sidste stræk til Skanderborg hvor, lille mor stod klar.

De næste mange dage frøs jeg som en lille hund. Hvad var det dog for et land, vi var kommet til?

Således refereret og fotograferet: Gitte og Per, MC-om dagen

RY MC-UDSTYR

Man-Fre 10-18
Lør 10-16

Industrivej 8 ... 8680 Ry ... 8689 0755

www.rymc.dk

DIT VÆRKSTED I SILKEBORG

SABROESVEJ 2 SILKEBORG

Tlf: 61 84 86 85

Man-fre 9.00 – 17.30

Lørdag LUKKET

*Billederne fra Gitte og
Pers rundtur i USA gør sig
unægteligt bedre i farver*

Alle er kørt hjem i vinterhi og mens vi venter på foråret kan vi jo mødes til MC-om-aftenen

